

..כשאמרת'לאודי' (דיין) במלכין שאפשר

להרוויח בגרמניה בצורה אלגנטית,

התכוונתי לשבירת נוסחת הרולטה..."

תאריך: 13.11.76
שולח: (שמואל)

אני כותב לך, מכיוון שהגיע הזמן אחת ולתמיד שלפחות הציבור בארץ, חברי, ידידי וקרובי, יידעו וישמעו לא רק את "האמת" אלא גם את הצד שלנו, הצד השני של המטבע.

החלטתי לכתוב דווקא לעיתונכם לא משום שאתם מדייקים, אלא משום שהשר-פסטר ששפטה אותי, כריטיאן פורסטר, אהבה במיוחד שיתרגמו לה את כל אשר פירסמתם בכתבותיכם לגרמניה, לפני ובמהלך המישפט. לדאבוני, במכתבי זה אליכם בכונתי להתייחס בעיקר לפורסטר. בכונתי להתייחס לדברים מאד-מאד לא-

נעימים, ואני לוקח את האחריות עלי ואתיחס רק לדברים שבאפשרותי להוכיח. כמובן אתיחס לעוד מיספר אנשים שניסו לנגוס את שיניהם בנו בצורה לא הוגנת, וגם כאן אתיחס רק למיקרים שאני בטוח באמיתותם.

את מה שאירע לנו כאן היה מתאים יותר לכנות "מחול השדים", ולא "הקשר הישראלי". משום שמה שאירע ונעשה איתנו וסביבנו היה מחול-שדים אמיתי.

שופטת פורסטר, ולתובעת הראי-שית הגב' וורנר, הנשואה לסגן שר-המישפטים של מדינת הסן, היה עניין מיידי חד לתת ניפוח מכסימילי מישפט. לפי ה-

בושי" כותב מהנלא הגרמני:

ענשו לנו משפטי-ראווה!

רציחות, שאנשים אחרים נאשמו בכיוצן ומרצים את עונשם על כך. חקירת המישפטה באישום-העצמו של בוש העלתה כי אין בו ממש. בכתבה זו, ששלח למערכת, "העולם הזה", טוען עתה בוש כי מישפטו עוות ותובע לערוך לו מישפט מחודש. מתוך אמונה שיש להשאיר את זכות חופש ההתכבאות גם לאסיר שנשפט והורשע מפרסם בזה "העולם הזה" את מכתבו של בוש, כמעט כמזוהה, להוציא השמטות מעטות שכלדו חרפות על שופטיו. אין לראות בכך כאילו הפירסום מאשר את צידקת טענותיו של בוש, או כאילו "העולם הזה" מזדהה עימן. זה סיפורו האישי הסובייקטיבי כפי שנכתב בידיו והוכרח מהנלא.

פעמיים, במרוצת השנה האחרונה, עמד שמעון ("בושי") רימון במרכז ההתעניינות בישראל. בראשית השנה היה זה כאשר שמו נכלל בין נאשמי מישפט רשת-הסמים הישראלית בפרנקפורט, שוכתה לכי נוי, "הקשר הישראלי". בוש, לשעבר מזוהמי הטיבת הצנתנים, דמות ידועה ומקובלת בחוגים רבים במדינה, למרות עברה הפלילי, שירכב אל תוך מישפט הרשת גם את שמו של אודי ריון, בנו של שריהביטחון לשעבר, משה ריון, עימו ניהו שיחות טלפוניות במהלך שהותו בפרנק-פורט. בפעם השנייה הצליח בוש לעורר סערה זוטא במדינה, כאשר מתא מאסרו בגרמניה שיגר לארץ וידוי, בו הודה בכיוצן לפחות ארבע

לגבישים חומים, שזוהו בדרך-כלל צורתו המקורית. בגמר התהליך היה יוסי יעקב דואג להפצתו של החומר, שכלל בדרך-כלל את חוג מכריו בלבד ושבניהם מיספר ישראלים.

עת עיתוי המעצר שלנו, לטענת המישפטה היחה כאשר, כביכול, גיר-הלתי שיחת-טלפון עם פייגולבר ("גיני-גיני") ובאותה שיחה הוא מבקש ממני שאסוק אליו לרגע. ואני טוען שאיני יכול

מה שקרה היה "מחול שדים"

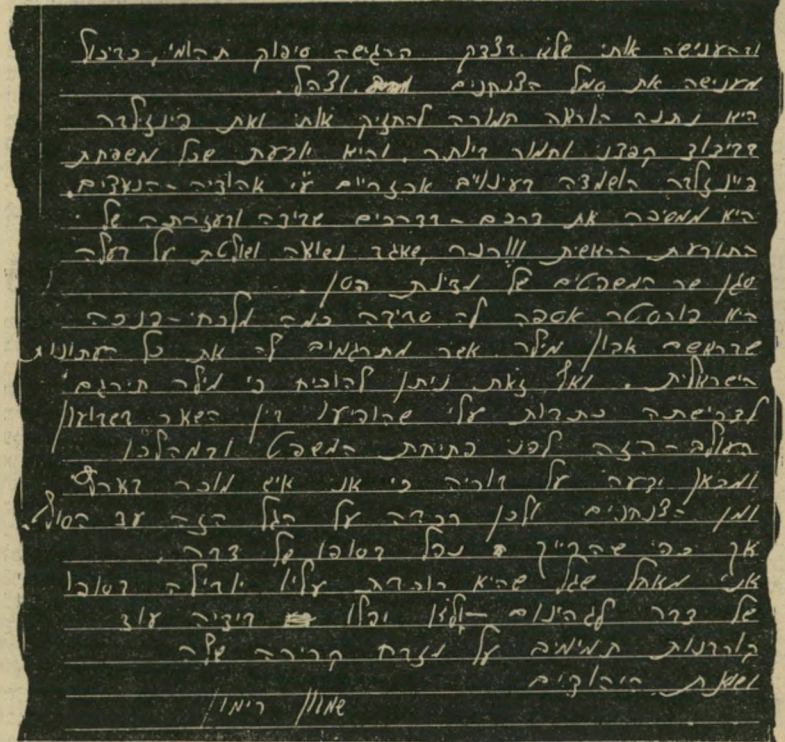
מכיוון שאני שוקל. מכיוון שהם היו צמו-דים 24 שעות לציתות הטלפון, לגביהם זה היה העיתוי הנכון לשעת-המעצר. ובאמת, תוך 15 דקות מאו אותה שיחה, פרצו לדירה אשר בה נמצאתי, שוטרים גרמנים לבושים אורחית כשאקדחיהם מכוונים לי ראשי. בחיפוש יסודי שנערך מיספר שעות לא נמצא זכר לשום סם, פרט למאוננים ומיספר צלחות ומולגות שלטענתם הכילו שיירים של קוקאין.

בשעת המעצר עצמו ניהלתי שיחת-טל-פון עם ידידה בארץ. כשנעשה ציתות לי טלפון, ישנו מכשיר שרושם במדויק את מיספר הטלפון שאליו אני מצלצל. את

חומר שהיה מצוי בידם, הם ידעו שהם עושים מעבר קטן הר. זוהי מדינת-מישפטה, והם עושים כאן ככל העולה על רוחם, וזה מיקרה חמור מאד כשאחד מגונן על השני וכשאין מי שיבקר על כך. ידוע לי על עורר-דין, שניסה למחות על מה שנעשה במערכת-המישפטית של פרנקפורט, וכאזורה הוא מצא את עצמו יום אחד הבוט ושותת-דם. זה המצב היום בבית-המישפט בפרנק-פורט. קבוצה מצומצמת של אנשי-מפתח נוהגים ככל העולה על רוחם, ומשתמשים בשיטות פסולות ולא ישרות ושאינן הול-מות רשות מישפטית.

כשנודע שיוסי עמיאל ויוסי יעקב עוסי-קים בסחר-מים, הוטל עליהם עיקוב ממור-שך, שכלל האזנה טלפונית, העלמת-דואר ומעקב שנמשך מיספר חודשים. מעולם לא תפסו אצלו, עליו או בדירתו כל סם שהוא. אבל יוסי עמיאל ויוסי יעקב עסקו בסחר בסמים. יוסי יעקב אף הודה ושלחו בפרי-שה, ונגד יוסי עמיאל ישנם עדויות של אנשים שמאמתות זאת. אך יוסי עמיאל היה בסך-הכל, פושר, קטן, היה לו חוג קלייני-טים קטן בפרנקפורט עצמה, ולא כפי שני-סו להציג אותו למטרוותיהם-שלהם, שהוא היה ראש רשת בינלאומית וראש-כנופיה. לעיסוקיו הוא מעולם לא נוקט לעוזרים, הוא עצמו היה קונה הסחורה בפרנקפורט עצמה או באמסטרדם.

הוא היה משתמש בשירות של בחורה להסתרת החומר והובלתו לפרנקפורט ובי-סרנקפורט, בשיטות סודיות ומתוחכמות. הוא היה מערבב החומר בדרך-כלל בתוך ספת של סוכרי-ענבים וחופך אותו חזרה

קטע ממיכתבו של שמעון ("בושי") רימון בהתייחתי